

BOYUN EGME

**TKP'nin Sesi 10 Eylül'den itibaren
hafta içi her gün sabah yayında**

Geçtiğimiz aylarda haftalık olarak yayımlanan sesli parti bülteni TKP'nin Sesi 10 Eylül'den itibaren hafta içi her gün saat 07.00'den itibaren internet üzerinden dinleyicilerine ulaşacak.

HAFTALIK SİYASİ GAZETE ■ 6 EYLÜL 2019 CUMA ■ 1 TL

EN ESKİ PARTİ 99 YAŞINDA

MUSTAFA SUPHI'NİN TÜRK HALKINA ÇAĞRISI'NDAN

Türkiye'nin işçi ve yoksul köylüleri! Ancak sermaye ve para tahakkümünün devrilmesi, sosyalist devrimin bütün cihana yayılması sana tam ve sağlam bir hürriyet verecektir. Sen, ancak sermayedarların, zenginlerin, toprak sahiplerinin, paşa ve ağaların etki ve baskısını yıktığın ve bütün kuvvetini sosyalizm devrimini kendi memleketinde savunduğun ve yaydığın takdirde uluslararası devrimin ilerlemesine yardım etmiş olursun.

Türk, Müslüman, yabancı her kim olursa olsun, sermayedar ve zenginlerle birlik ve ittifak yapma.

Uluslararası harpçilere, emperyalizme elinden geldiği kadar karşı dur! Memleket içinde hiçbir bölük yabancı asker kalmasın!

Fransız, İngiliz, Amerikan emperyalistlerin yapacakları barıştan sakın ve bil ki, onların isteyecekleri tazminat ve eski borçlara dair ortaya koyacakları hesaplar, senin kolunu bükecek ve elinde avucunda ne varsa hepsini kaybettirecek.

Devrim düşmanlarıyla uzlaşmaya razı olan ikiyüzlü hainlere, emperyalist devletlere yanaşmayı kabul eden ve savunan dolandırıcılara el verme. Memleketini yeniden emperyalist savaşa sokmaktan ve ana topraklarını yeniden siperler, hendeklerle donatarak bağrını yırtmaktan sakın!

Sermayedarlar, generaller, papazlar ve tutucu mollalar ile birlikte emekçi halka karşı giden ve Rusya İşçi Halk Cumhuriyeti'ni yıkarak, onun yerine zenginler, sermayedarlar cumhuriyetini veya daha doğrusu çarlar devletini kurmak isteyenlerden kaç! Bunlar, bütün dünyanın emekçi halkını kırıp doğradıktan sonra şimdilik kendilerine meyil gösteren ikiyüzlü sosyalistleri dahi çiğneyip geçecek ve sermayedarların, çiftlik ağalarının toprakları zalim padişahın, kralın, çarın tahtını ensene bindireceklerdir.

Emperyalist hükümetlerin bugün memleketimize ve halkımıza saldıran ordularına karşı savaşa kalk! Emperyalistlerin para ile satın alarak ülkemize yolladıkları bütün alçak kuvvetlere silah çek. Yoksul ve emekçi! İyi bil ki, büyük zenginlerin, zalim paşa ve ağaların keselerinde Fransız ve İngilizlerden, Amerikalılardan aldıkları pek çok çalıntı altınlar vardır. Onlar bu altınlarla sana karşı kuvvet hazırlamaya, seni ezmeye çalışıyorlar.

Yoksul ve mazlum Türk rençperleri, sabrettiğin yeter! Kalk, kendini göster, Türkiye'nin zulüm ve kahr içinde diğer halklarına elini uzat!

Türkiye'nin işçi ve köylüleri! Her zaman aklından bir şeyi çıkarma: Avrupa ve Türkiye'deki bütün sermayedarlar, zenginler, paşalar, ağalar, papazlar, tutucu mollalar Türkiye'de hükmettikçe, sermaye ve para esirliği ortadan kalkmaz ve işçi, köylü, halk kendi devlet ve hükümetine kavuşamaz... (Bu yazı 1919 yılında yazılmıştır)

Türkiye Komünist Partisi 10 Eylül 2019 günü, 100. yılına giriyor. TKP, Türkiye'nin en eski partisi. 99 yıl önce Bakü'de yapılan kongrede kuruldu, Anadolu'da emperyalist işgale karşı savaş sürerken, Kuzey'de Bolşevik Devrimi yeni bir dünya için çarpışıyordu. TKP, emperyalist işgale karşı kurtuluş mücadelesine, Türkiyeli işçi ve köylülerin o yeni dünyanın kuruluşunda yerini alması için koştu.

Birkaç ay sonra Karadeniz açıklarında 15 komünist bıçaklanarak azgın sulara itildiğinde, ülkenin geleceği de sömürü dünyasının karanlık sularına itiliyordu aslında.

Anadolu emperyalist işgalden kurtuldu, bağımsız cumhuriyet kuruldu.

Ama ne emperyalistler ülke toprağından eksildi, ne de gerçekten bağımsız bir cumhuriyet olmayı başarabildik.

99 yıl önce, emperyalist işgal altındaki ülkenin ufuk çizgisini sömürünün her türlüşünden kurtuluştta çizen TKP, şimdi ülkenin en eski partisi ve yeni bir ülke kurmak, Türkiye'yi baştan aşağı değiştirmek için mücadele eden tek parti.

100. YILDA GENÇLİK SES VERİYOR: BURADAYIZ!

Genç bir ülkemiz. Çok genç yaşta çalışmaya başlayan işçi sınıfımızın ortalama yaşı da yüksek değil. Çok genç yaşta ağır sorumluluklar yükleniyor insanlarımız. Ve ağır işlerde çalışmak için az bulunmayan 16 yaşında, oy hakkı da yok, seçilme hakkı da. "Gençliğe önem veriyoruz" diyen düzen siyaseti gençlik kolları kuruyor, gençlere ödüller veriyor. TKP, ise genç komünistleri yeterince yaşlanana kadar ayrı bir yerde bekletmek yolunu seçmiyor. Bu yüzden TKP'de gençler beklemeksizin ön saflarda yerlerini alıyor. TKP bu sayede genç kalıyor. TKP 100. yılına girerken Türkiye Komünist Gençliği de kardeşlerine böyle sesleniyor: Buradayız! Tüm okullarda, liselerde, üniversitelerde, dershanelerde... Buradayız ve çağırıyoruz: Gelin, yeni bir dünya kuralım.

ESKİMEYEN MARKSİST DERGİ: GELENEK

Türkiye'nin yayında olan en eski Marksist dergisi Gelenek, 1986 yılının Kasım ayında çıkmaya başladı. 1992 yılında Sosyalist Türkiye Partisi'nin kuruluşu, kapatılan STP'nin ara vermeksizin devamını sağlayan ve 2001 yılında TKP adını sırtlanan SİP, TKP'nin geçici yokluğunu 2014-2017 yılları arasında dolduran Komünist Parti ve yeniden rayına soku-larak yoluna devam eden TKP... "Partili geleneğin" mirasını devrimci özüyle geleceğe taşımak, yeni bir solukla yoluna koymak için çıkan ilk sayısından bugüne Gelenek örgütlü siyasetin aklı oldu. Türkiye Komünist Partisi'nin teorik yayın organı Gelenek, bu ay başında 144. sayısıyla okurlarına ulaştı.

En eski parti yeni bir ülke istiyor BİZ HAZIRIZ!

10 Eylül 1920'de kurulan TKP, ülke siyasetindeki en eski parti. Eski ama eskimeyen, köklü ama yaşlanmayan bir parti. Çünkü komünistler insanlığın en ileri mirasını temsil ediyor. Komünistler 100 yılda hep gelişip biriktiren ama yolunu hiç değiştirmeyen bir partiyi yükseltiyor.

Türkiye Komünist Partisi Bakü'de yapılan bir kongreyle ilan edilmiştir. 10 Eylül 1920'de yapılan kongreye Anadolu'da ve İstanbul'da faaliyet yürüten komünist grupların temsilcilerinin yanı sıra Bolşevik Devrimi'ne Çarlık ordusunun esiri olarak yakalanan ve devrimin etkisine girerek bolşevikliği benimseyen Türkler katıldı.

Kongre, Bolşevik Devrimi'nin hakim olduğu bir coğrafyada yapıldı, parti Komintern adlı uluslararası komünistler örgütünün bir parçası olarak kuruldu ama birkaç ay içinde parti merkezini Anadolu'ya taşıma kararı aldı.

Bu karara Komintern'deki bolşevik yoldaşları kuşkuyla baktı. Anadolu'daki ulusal kurtuluş mücadelesini destekleyen Komintern

yine de Anadolu'yu TKP'nin açık varlığı için güvenli bulmuyordu.

KÖKÜ İŞÇİ SINIFINDA

TKP'nin ilk merkez komitesi, bütün risklere rağmen Anadolu'ya geçiş kararını aldı ve Karadeniz yoluyla geçişi yaptı. Anadolu'ya attıkları ilk adımla birlikte komünistlere dönük saldırı ve provokasyonlarla karşılaştılar. 28 Ocak 1921 günü Karadeniz açıklarında bıçaklanarak denize atılan 15 Merkez Komite üyesi, TKP'lilerin cesaret ve özverisinin simgesi, yeni yetme Türkiye burjuvazisinin alçaklığının unutulmayacak işareti olarak tarihte yerlerini aldı.

Türkiye Komünist Partisi, 99 yıl boyunca çok şeyi göğüsledi. 15'lerin partinin kuruluşundan 4 ay sonra katledilmesi, tevkifatlar, sürgünler ve siyasi cinayetlerin

eksik olmadığı uzun bir tarihin ilk adımı oldu.

99 yılda TKP'nin gerilediği, zayıf düştüğü ya da hareketsiz kaldığı anlar olmuştur ama bu 99 yıl yaşanan bütün kesintilere rağmen bir bütünlük oluşturur, büyük bir tarihsel mirasın biriktiği bir dönemdir.

Bugün Türkiye Komünist Partisi, ülkenin en eski partisidir.

Ve ülkenin en eski partisi, yeni bir ülke kurmak, Türkiye'yi baştan aşağı değiştirmek için mücadele eden tek partidir.

99 yıl sonra, TKP'nin sözü bu yüzden çok değerlidir.

Yeni bir ülke için, sömürüye son vermek için, çürümüş ve ko-kuşmuş olanı süpürüp atmak için: Biz hazırız!

TKP'nin 100. yılına girerken sözü budur.

ANADOLU'DA KÖK SALMA KARARI

TKP, kuruluşundan birkaç ay sonra bir bölümü işgal altında olan, kalan kısmındaysa kurtuluş mücadelesiyle ihanetlerin, gerici baskıların bir arada yaşadığı Anadolu'da merkezini oluşturmaya karar verdi.

Merkez Komitesi'nin Anadolu'ya geçişten kısa bir süre sonra katledilerek ortadan kaldırılması, 99 yıllık tarih içinde önemli ve çok tartışılan bir olaydır.

Birincisi, TKP Merkez Komitesi'nin Anadolu'ya geçişi Mustafa Kemal önderliğindeki ulusal kurtuluşçu burjuva merkeze katılmak ya da teslim olmak için değil, ulusal kurtuluş mücadelesi içinde komünistlerin gücünü örgütlemek için atılmış bir adımdır. TKP, emperyalist işgale karşı mücadelede yer almak için bir an bile duraksamamıştır. Ve TKP, işgale karşı mücadele eden diğer odaklar hakkında hayal görmemiştir. Mustafa Suphi ve arkadaşları başlarına gelecekleri hiç düşünmedikleri için değil, Anadolu'daki kurtuluş mücadelesine işçi ve köylülerin damgasını vurma görevini temel görev gördükleri için katledilmişlerdir.

İkincisi, TKP 10 Eylül 1920'de kurulurken sosyalist devrimi hedefleyen bir parti olarak kurulmuştur. Komünistler, emperyalist işgalin kavurduğu Anadolu'da işgalcilerle verilen kavgada yer alırken kendi hedeflerini hiç erteleme-mişlerdir.

Anadolu'nun emperyalist işgalden kurtuluşu, Türkiye'de bir işçi – köylü iktidarının kurulmasıyla olacak, kurtuluş bir sosyalist devrimle gerçekleşecektir. TKP'nin politik programı budur.

ULUSAL DEVRİM HAREKETİ VE İŞÇİ SINIFI

Anadolu'da devam eden Milli İnkılap Hareketinin umum dünya emperyalizmine karşı mücadelesiyle bütün dünya proletarya hareketine yardım ettiğine kaniyiz. Bu milli hareketin, memleket dahilinde gelişmesi ve derinleşmesiyle, sınıf bilincinin oluşmasına hizmet ettiği ve böylece yarınki toplumsal devrime elverişli bir ortam hazırladığı kesindir.

Türkiye Komünist Fırkası bir taraftan Türkiye'de Emperyalizme karşı olan bu hareketin derinleşmesine yardım etmekle beraber, diğer taraftan rençber, işçi halkın asıl maksadı ve son emeli olan çalışanlar hakimiyetini elde etmek esaslarını hazırlamak için büyük çaba gösterecektir.

Hilmioğlu Hakkı, Türkiye Komünist Partisi Merkez Komite üyesi

OSMANLI'DA İŞÇİ YOK MUYDU?

1920 yılında kurulan TKP'yi besleyen önemli bir damar, hemen yanı başındaki Bolşevik Devrimi'dir. Bu etki o kadar büyüktür ki, Türkiyeli komünistler uzun yıllar hep Sovyetler Birliği'nin açtığı yolun takipçisi olarak mücadele etmiş, hep onlardan öğrenmişlerdir. Öte yandan, TKP'nin bir grup aydınının kuzeydeki "Rus devrimine" özenmesiyle kurulduğunu düşünmek cahilliktir. TKP'nin kuruluşundan çok önce, bu topraklarda işçi örgütlenmeleri filizlenmiş, sadece sendikalar ve işçi birlikleri değil, sosyalist hatta Marksist örgütlenmeler ortaya çıkmıştır.

Ülkemizde sosyalist hareketin tarihi işçi sınıfının doğuşuyla çıkmaktadır. Osmanlı sanayileşmesinin kalbi olan Makedonya ve başkent İstanbul'da andığımız örgütlenmeler ortaya çıkmıştır.

1908 devrimine yaygın işçi grevleri eşlik

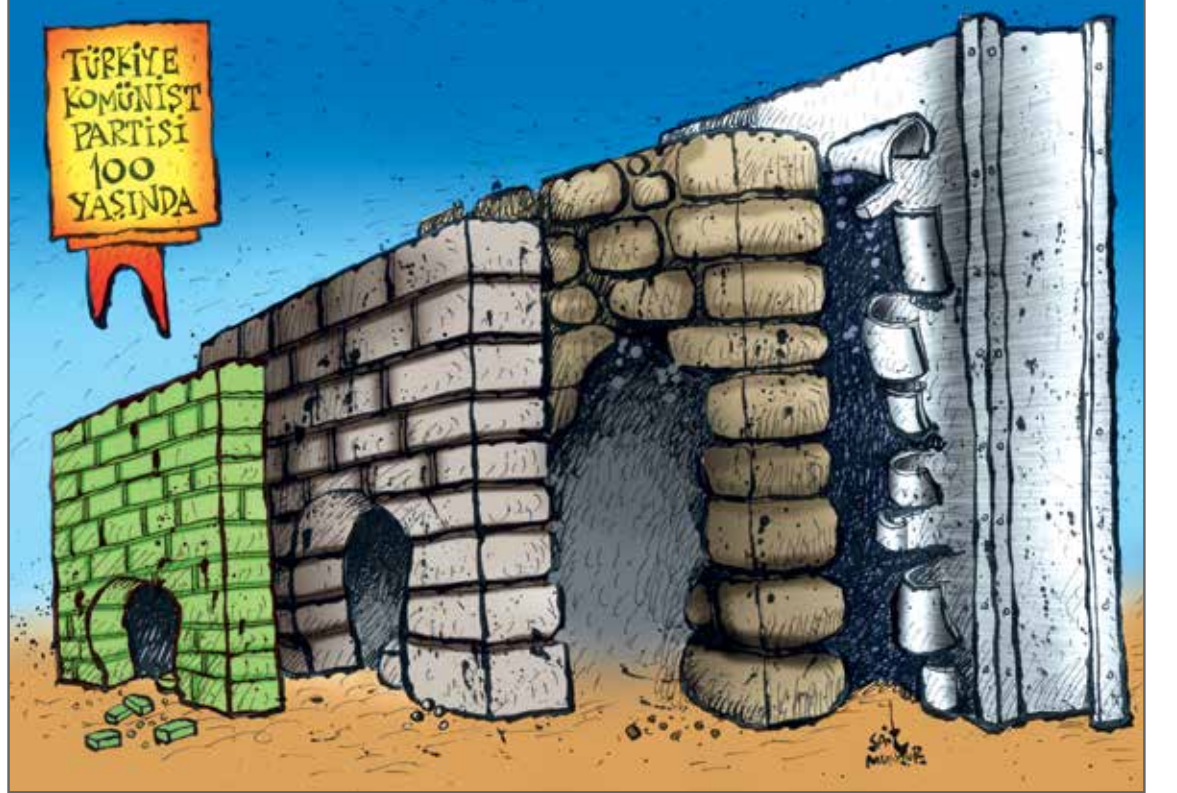
etmiş, sendikalar ortaya çıkarken sosyal-demokrat siyasal oluşumlar sahne almıştır. Osmanlı Meclis-i Mebusan'ında özellikle Ermeni sosyalist vekilleri etkili olmuştur. Selanik'te kurulan Sosyalist İşçi

Federasyonu Balkan ülkelerinde komünist hareketlerin önemli bir öncülüdür.

İstanbul'da işçi sendikaları yayılmıştır. İstanbul'da Marksist bir dergi çıkartarak işe başlayan bir hekim, Şefik Hüsnü, 1919'da Türkiye İşçi Çiftçi Sosyalist Fırkası'nın kuruluşuna ön ayak oldu. Bu örgüt seçkin ilerici ve yurtsever Osmanlı aydınlarını bir araya getiriyordu. Komintern'le bağlantı kurdular, İstanbul komünist teşkilatı olarak bilindiler.

Bu örgütten Eğitimci Ethem Nejat ve Hilmioğlu Hakkı 10 Eylül 1920'de Bakü'de toplanan kongreye katılmış, TKP Merkez Komitesinde görev almışlardır.

SAMANALTI / Sait Munzur

1946: İşçi sınıfı varsa TKP vardır

İkinci Dünya Savaşı'nın çıkışında, Sovyetler Birliği, Avrupa'yı faşizmden kurtarmış güç olarak büyük bir prestije sahipti. Bunun karşısında emperyalist batı "demokrasi" şampiyonluğunu sosyalizme bırakmamak için varını yoğunu ortaya koydu. Zaferin anglosakson ortakları bir yandan Nazi askerlerini kanatları altına alıp komünizme karşı onların deneyimlerinden yararlanırken bir yandan da "hür demokratik nizamın" dünyadaki temsilcisi rolünü oynuyordu.

Böyle bir dönemde Türkiye'yi yönetenler, demokrasi oyununun dışında kalamayacaklarına karar verdi. Çok partili rejime geçiş, dış dünyaya biz de demokrasi rüzgarının içindeyiz mesajı olduğu kadar, ülkede görülen kıpırdanmaları kontrol altına almak için de bir gereklilikti.

Yasadışı bir parti olarak var olan TKP, böyle bir zamanda yeni demokratik yapı

içinde meşru ve yasal bir yer edinebileceğini düşündü. İşçi sendikalarının kuruluşuna ön ayak oldu, yasal bir parti aracılığıyla ülke siyasetinde açık bir konum edinmeye karar verdi.

KOMÜNİSTLER İŞÇİLERİ ÖRGÜTLÜYOR

Bu önemli bir hamledir. Gerçekten de çok kısa bir süre içinde Türkiye işçi sınıfının kalbinin attığı yerlerde kitlesel işçi örgütleri kurulmuş, "46 sendikacılığı" olarak tarihe geçen bir çıkış yapılmıştır.

Kurulan Türkiye Sosyalist Emekçi ve Köylü Partisi'nin başına TKP'nin Genel Sekreteri olan Şefik Hüsnü geçmiştir.

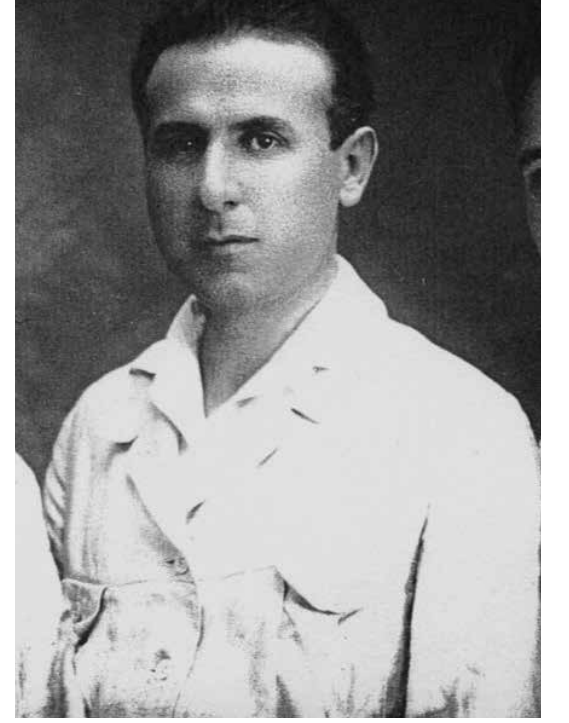
Dünyadaki "demokrasi dalgasının" ülkemizdeki etkisinin kalıcı olacağı varsayımıysa TKP'ye ağır bir bedel ödetmiştir. "Çok partili rejime geçiş" dönemi olarak görülen yıllarda, anti-komünist bir dalga

hızla yayılmış, düzen gericiliği Türk demokrasisinin emekçi halktan yana fikirlere açık olmadığını ilan etmiştir.

1946 yılı bitmeden Türkiye Sosyalist Emekçi ve Köylü Partisi ve komünistlerce kurulmuş sendikalar İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı kararıyla kapatılmıştır.

TKP'nin ve onun saygın önderlerinden Şefik Hüsnü'nün burjuva demokrasisini ve demokrasi dalgasını fazla ciddiye almasının bedeli, anti-komünist saldırı bir kez daha yıkıcı bir biçimde TKP'nin üstüne çökerken, komünistlerin hazırlıksız yakalanması olmuştur.

Öte yandan 1946'da Adana, Bursa, İstanbul ve Kocaeli gibi merkezlerde örgütlenen kitlesel işçi örgütleri, komünistliğin "kökü dışarda özentisi bir akım" olmadığını, işçi sınıfı varsa komünistliğin onun içinde kök salmasının neredeyse bir doğa olayı gibi kaçınılmaz olduğunu göstermiştir.

TKP'nin Genel Sekreteri olan Şefik Hüsnü 1946'da kurulan Türkiye Sosyalist Emekçi ve Köylü Partisi'nin başına geçmiştir

TKP'Yİ TKP YAPAN SOSYALİST DEVRİM PROGRAMIDIR

Türkiye'de sol ve sosyalizm denilince akla ilk gelen "demokrasi"dir.

Bunun anlaşılır ve doğru nedenleri var. Komünistler "demokratik" yapıda insanlardır. Zorbalıkla iş görmeyi sevmezler. Zorbalara baş eğdirmek için zora başvurmak gerekebileceğini bilirler ama işçi sınıfı ve emekçi halkın siyaset kültürünün, özgürlükçü ve paylaşımcı olma bakımından demokratik olması gerektiğini düşünürler.

Öte yandan komünistler işçi sınıfının ve insanlığın kurtuluşunun adının sınıfsız toplum ve komünizm olduğunu düşünürler. Demokrasi değil.

Demokrasi bir biçim sorunudur. Halkın ezici çoğunluğunu oluşturan işçilerin ve emekçilerin iktidarı olan sosyalizm tarihin gördüğü en demokratik yönetim biçimidir ama bu bir biçimdir sadece. Esas ise eşitliktir.

Biçim olarak ne kadar demokratik olursa olsun, mülkiyetin olduğu, insanla-

rın sınıflara ayrıldığı, eşitsizliğin kural olduğu bir düzen, zenginlerin diktatörlüğüdür.

İsveç de, Finlandiya da, Yunanistan da, İngiltere de işte böyle bir diktatörlükle yönetilmektedir.

TKP bu yüzden "demokratik Türkiye" gibi bir hedef için çağrı yapmaz. Çağrımız Sosyalist Türkiye içindir.

Geniş cepheli, "tüm demokrasi güçlerinin" bir koltuk kapacağı bir "demokrasi rejimi" için değil, işçi sınıfının iktidarı için, sosyalist devrim için mücadele ederiz.

Solda, hatta geçmişte TKP'nin bazı dönemlerinde "sosyalizmi uzak görüp, yönünü demokrasiye çevirme"nin maliyeti hep büyük olmuştur.

TASFIYECİLER DÜZENİN UZANTISIDIR

TKP tarihi boyunca birden çok kez kendi içinden çıkanlarca tasfiye edilmek istenmiştir. 1927 yılında yorulup korkan, inancını yitirip saf değiştiren bir yöneticisi TKP'nin onlarca üyesinin işkence tezgahlarına alınmasına neden oldu. Gizli partinin üye kayıtlarıyla devlete giden Vedat Nedim Tör, sonraki yıllarda hayatını "solcu" denilebilecek bir çizide sürdürdü.

Ama solculuktan anladığı, işçi iktidarı için mücadele etmek değildi. Tersine, "hepimiz aynı gemideyiz" ciliğin bir çeşidi olarak devletçiliği benimsemişti.

1987'de Türkiye Birleşik Komünist Partisi yöneticisi olarak Türkiye'ye dönen ve geldiği gibi işkence tezgahına alınan Haydar Kutlu, (Nabi Yağcı) ülkenin komünist partisini "liberal demokrasinin" emrine vermek için adım atmıştı.

O da komünizme inanmıyordu artık. Gorbaçov'un ihanet yolunun yolcusuydu.

Türkiye Komünist Partisi'ne yönelen tasfiyeci operasyonların hepsinin ortak noktası budur: Burjuva düzenine yanaşırlar ve sosyalist devrimden vazgeçerler.

Türkiye Komünist Partisi'ni bunca badireden sonra hep ayakta tutan, sendelediğinde ona güç verense tarihin yasalarıdır. Sınıf mücadelesi sürdükçe, zenginler var oldukça, sermaye emeği sömürdükçe, sömürülenlerin kurtuluşu için mücadele devam edecektir.

"Aynı gemideyiz" devletçiliyle de, gizli Özalci liberallerle de, Kürtçülüğü devrimcilik sanan

radikal demokratlarla ya da solu CHP'nin bir uzantısı haline getirmek isteyenlerle de bu tarih yasası baş ediyor.

Düzenle hesaplaşmamızın doğal bir parçasıdır.

Komünistleri yolundan döndürmeye kalkanlarla, "sosyalizm uzak hedef, önce şu AKP'den kurtulalım" diyerek düzen partilerine ilıştirmeye kalkışanlarla da, kısacası tasfiyecilerle de hesaplaşırız.

Ve tasfiyeciler hep kaybeder.

EN ESKİ PARTİ DERKEN...

TKP'nin Türkiye siyasetindeki en eski parti olmasından söz ettiğimizde üzerinde dikkatle durmakta fayda var. Bu sadece bir zamanlamaya işaret etmiyor. Türkiye Komünist Partisi, sadece 10 Eylül 1920'den bu yana var olmasıyla değil, aradan geçen 99 yılda yolunu değiştirmemiş olmasıyla, 99 yıl önce onu var eden temeller üzerinde yükselmeye devam ediyor olmasıyla da "en eski parti." Türkiye siyaseti bir partiler mezarlığı halini almış durumda. Özellikle sağ siyasette, durum bu. Çünkü kapitalizm "eskiliyor". Sermaye partileri yeni kalamıyor. Zaman hesaplarını görüyor, defterle-

rini dürüyor. Bir yerlerinden eskiyorlar ve yeni bir yüzle tekrar ortaya sürülmeleri gerekiyor. Bunun bir istisnası gibi görünen CHP içinse çok olumlu şeyler söylemek mümkün değil. Konumuz CHP değil ama CHP de bir yandan "Cumhuriyet'in kurucu partisi" sıfatını kullanarak, kendi daimiliğini savunuyor, bir yandan da sürekli "yenilenecek" kendisini inkâr ediyor.

TKP, en eski parti ama eskimiyor. Değişime direndiği için değil. Kendisi bu ülkenin ve dünyanın kaderini değiştirecek gerçek devrimci düşüncenin temsilcisi olduğu için.

Başka bir deyişle: Neye hazırız?

KOMÜNİST PARTİ NE İŞE YARAR?

Elbette, öncelikle önüne koyduğu hedefe, amacına ulaşmak için vardır komünist parti. Sömürüye son vermek, ülkede ve dünyada sömürüye son verecek, bunu ortak mülkiyet ve planlı ekonomiyle gerçekleştirecek bir düzeni kurmak için. Bunun için yaptıkları ve yapacakları da kendi başına önemlidir.

Komünistler, iktidarı almak ve kendi istedikleri gibi bir siyasal/toplumsal yapıyı, yeni bir rejimi inşa etmek için mücadele edip örgütlenirler. Bu amaçla yaptıkları şeylerse hedefe ulaşmadan önce, bu yolda pek çok şey elde etmelerini sağlar.

Komünistler sık sık “her şeyi devrime ertelemekle” suçlanır. “Ücretler az, düzen değişmeli. Kadınlar eziliyor, düzen değişmeli. Anadilimizi konuşamıyoruz, düzen değişmeli. Her şey devrimden sonra!” Söylediklerimiz böyle karikatürleştirilir.

Öncelikle, özellikle Sovyet sosyalizminin çözülüşünün ardından, bu düzende pek az şey köklü bir değişim olmadan düzelebilir. Düzelmek bir yana, bu düzen kökünden

sarsılmadığı sürece işler daha da kötüye gitmektedir.

Fakat, komünist partilerin verdiği mücadelenin sadece düzen değişikliği, yani devrim gerçekleştikten sonra sonuç aldığı, emekçi halk için yarar sağladığı doğru değildir.

Tersine düzen değişikliğini, devrimci bir iktidarın kurulumasını hedefleyen mücadele, her alanda somut ve gerçek kazanımlar elde edilmesini sağlar.

DEVİRİM: BLÖF DEĞİL

Bu söyleneni, bir tür “devrimci blöfe” karıştırmamak gerekir. “Ne kadar radikal, ne kadar gözü kara görünürsek düzenle o kadar iyi pazarlık yaparız. O zaman bu düzen içinde bile bir şeyler kopartma şansımız olur.” Böyle düşünenler olmuştur. Böyle düşünerek düzen içinde bir şeyler kopar-

maya çalışanlar olmuştur.

Komünistlerden farklı olarak bunlar, ne kadar sert görünürlerse görünsünler, düzen içinde verilen ödünlerle yumuşatılabileceği belli olanlardır. Düzen güçleri de bunu yapar. Pratikte çok sert, çok keskin görünen ama ufku düzeni aşamayanları bazen küçük ödümlerle, bazen de büyük sertliklerle yumuşatır.

Ufku başka bir düzene açılmayanlar, istedikleri kadar “sert” ve radikal görünsünler, düzenin oyunlarıyla teslim alınırlar.

Düzenin teslim almadıklarıysa, haklarını sonuna kadar savunmakla yetinmeyip, hakkı olanların iktidarı için mücadele edenlerdir. Ufkunda sosyalist devrim olan bir parti, komünist parti, bu yüzden bugünü de yarını da kurtaracak olan partidir.

TKP NÂZİM HİKMET’TİR

Nâzım’ı bir anlığına unutun, çıkarın ülke tarihinden. Geriye kalandaki bir büyük eksiklik kendini hissettirmiyor mu? Sadece şiirde değil, toplum vicdanında, dünyaya bakışımızda, merhamet duygumuzda (didişirken “akrep gibisin” diye seslendiği kendi insanına “kabahat senin – demeğe de dilim varmıyor ama – kabahatin çoğu senin, canım kardeşim” diye sarılmıştı hani) ve aydınlığımızda büyük bir boşluk doğmuyor mu?

Peki TKP’yi Nâzım’ın hayatından çıkartmayı deneyebilir misunuz?

Bu, diyelim bir anlığına mümkün olsaydı, ortaya çıkacak olan şey son 30 yıldır bizi bıktırmış olan dayanaksız ve arabesk “duyar” şairlerinden başka bir şey olabilir miydi?

Boşa efelenen, altı ve arkası boş bir ucuz kahramandan başka bir şey çıkar mıydı?

Üstelik dürüstlüğü ile bilinen Nâzım, böylesi bir sahteliğe, kofluğa katlanabilir miydi?

TKP “ÇOCUKLARA KIYMAYIN EFENDİLER” DİYEBİLMEKTİR

Para için adam öldürüne kiralık katil denir. “Batılı dostlarımıza yaranmak için Kore’ye asker yollamalıyız” diyenlere ne denir? “Şirketlerimiz savaşla yıkılan kentlerin yeniden yapılmasında ihale kapabilisin diye biz de bu savaşa ortak olmalıyız” diyenlere?

Peki bunlara sessiz kalmak, “milli çıkarımız öyleyse öyle olsun” deyip geçmek, “doğru ya da yanlış benim hükümüm” diyebilmek nedir?

TKP, 1951’de Kore’ye asker yollanmasına karşı çıkmıştır. Barış Derneği’ni kurmuştur. Bunlar için yargılanmıştır. TKP, “Uyanın ey, İncirlik’te atom mayınları var” diye haykırp, NATO üstlerine yürüyebilmiştir.

TKP EMPERYALİZME BOYUN EĞMEMEKTİR

Sır değil, 1920’lerde Anadolu’da emperyalist işgale karşı ulusal kurtuluş mücadelesi alevlenmekteyken, kurtuluş yolunu işgalcilerle uzlaşmakta, mandacılıkta arayanlar vardı.

O karanlık günlere giden yolu da zaten, ülke insanının kanını ve canını Alman emperyalist savaş makinesine teslim edenler açmıştı.

Komşumuz Suriye’de bir komünist yıllar önce böyle demişti: emperyalistleri kızdırmak, onları memnun etmekten her zaman daha kolaydır.

TKP, emperyalistlerle ödünsüz mücadeledir. Ulusal kurtuluş savaşımıza Sovyet işçilerinin verdiği destektir. İşgalci Yunan ordusu içinde “İngilizlerin maşası olup küçük Asya’da girilen işgal macerasına hayır diyoruz” dedikleri için kurşuna dizilen Yunan komünistleridir. Başka halklara düşmanlık etmeyi, işgalciliği reddetmiş, ulusal kurtuluş mücadelesindeyse gözünü kırpmadan yerini almış olan Türk komünistleridir.

TKP, KADININ İKİNCİ CİNS DEĞİL YOLDAŞ OLMASIDIR

Cumhuriyet devriminin, kadını eşit yurtaş koltuğuna oturtmak için önemli adımlar attığı sarsılmaz bir gerçektir. Bu adımların bir kısmının, sömürü düzeninin duvarına çarparak geri çekildiği de.

Kadın emeğinin nasıl sömürüldüğü ortada. Erkek egemen kültürün, kadına verdiği ikincil rolle yaratılan “ev işlerinin

ücretsiz kölesi” konumu, erkeklerle aynı işi yapan kadınlara erkeğin yarı ücretini veren “çağdaş” işletmelerle pekişiyor. TKP, kadının ikinci cins değil, yoldaş olmasıdır. Toplumsal yaşamın merkezinden kovulmayı, ikinci plana itilmeyi, kendi köşesinde kendi yalıtılmış hayatını kurmayı reddetmektir, komünist kadın olmak. 98 yıldır böyledir.

PARTİ PROGRAMIYLA PARTİDİR

TKP PROGRAMI'NDAN

1. Temel tanımlar ve amaç

A. TKP'nin niteliği, kimliği

1. TKP, sosyalist devrimin öncü gücü olan işçi sınıfının siyasal mücadele aracıdır.

2. TKP, diğer toplumsal sınıflara işçi sınıfının tarihsel perspektif ve çıkarları doğrultusunda yaklaşır.

3. TKP, hangi sınıfsal kökenden gelirlerse gelsinler, bu perspektif ve çıkarların siyasal mücadelenin belirleyici ögesi olduğunu kabul eden komünistlerin partisidir.

4. İşçi sınıfımız, Türkler, Kürtler ve diğer ulusal, etnik öğelerden oluşan bir bütündür. TKP bu bütünlüğü esas alır ve her tür ayrımcılığa karşı işçi sınıfının siyasal ve örgütsel birliğini temsil eder.

5. TKP, evrensel bir karaktere sahip olan

Marksizm Leninizmi bütün çalışmalarında

kılavuz edinirken, bu öğretinin her ülkede olduğu gibi, Türkiye’de de yeniden üretilmesinin bir zorunluluk olduğunun bilinciyle hareket eder.

6. TKP’nin varlığına temel oluşturan amaç, Türkiye’de sosyalist iktidar mücadelesi vermek ve sosyalizmi kurmaktır. TKP aynı zamanda dünya komünist hareketinin bir parçasıdır.

7. TKP, uluslararası devrimci hareketin tarihsel birikimini Türkiye toprağının kendine özgü dinamikleriyle harmanlar, sosyalizm mücadelesinde bu sentezi görmezden gelen şabloncu, dogmatik ve milliyetçi yaklaşımlara karşı mücadele eder.

B. TKP’nin amacı

1. TKP’nin amacı, sosyalist devrim ve sosyalizmin kuruluşudur.